

Сценарій театралізованої вистави

«РУКАВИЧКА»

(за мотивами української казки «Рукавичка»)

Дійові особи. Казкар, Дід, Песик, Мишка,
Жабка, Зайчик, Лисичка, Вовк, Ведмідь

Декорації: зимовий ліс. В снігу — рукавичка.

Казкар: Раз дідусь йшов через ліс,

Песик з ним маленький біг.

Рукавичку дід згубив,

Деся в снігах її лишив.

(Іде дід, губить рукавичку. З'являється мишка).

Казкар: Біжить мимо Мишка – Шкряботушка. Побачила рукавичку та й питається.

Мишка. Ой, а хто отут живе? Може впустите мене?

(Зазирає до рукавиці)

Пусто.. Нікого й просити. Значить я тут буду жити.

(Ховається в рукавичку).

Казкар: Плигає мимо Жабка – Скрекотушка. Побачила рукавичку та й питається.

Жабка: А хто, хто ось тут живе?

Мишка: Я, - Мишка - Шкряботушка. А ти хто?

Жабка: А я – Жабка - Скрекотушка. Пусти мене до рукавички.

Мишка: Заходь, хатка не тісна.

Казкар: Коли це стрибає мимо Зайчик – Побігайчик. Побачив рукавичку та й питається.

(Побачив рукавичку).

Зайчик: А хто, хто в рукавичці живе?

Мишка: Я, - Мишка – Шкряботушка.

Жабка: А я – Жабка – Скрекотушка. А ти хто?

Зайчик: А я – Зайчик – Побігайчик. Пустіть і мене до себе.

Жабка: Та вже йди, мале.

Казкар: Коли це біжить мимо Лисичка - сестричка. Побачила рукавичку та й питається. *(Дивиться на рукавичку).*

Лисичка: *(прислухається):* А хто, хто в рукавичці живе?

Мишка: Мишка - шкряботушка.

Жабка: Жабка-скрекотушка.

Зайчик: Зайчик-побігайчик. А ти хто така?

Лисичка: А я Лисичка – Сестричка. Пустіть і мене.

Мишка: Ну, вже іди!

Казкар: Коли це біжить мимо Вовчик - Братик. Побачив рукавичку та й питається. *(Дивиться на рукавичку).*

Вовк: *(Побачив рукавицю. Здивовано).* А хто, хто в рукавичці живе?

Мишка: Мишка - Шкряботушка.

Жабка: Жабка-скрекотушка.

Зайчик: Зайчик-побігайчик.

Лисичка: Лисичка-сестричка. А ти хто такий?

Вовк: А я вовк незлий. Снігу гори намело, пустіть мене в тепло.

Лисичка: Та заходь вже.

Казкар: Пустили і Вовка. Коли це земля дрижить, суне Ведмідь. Побачив рукавичку та й питається.

(Дивиться на рукавичку).

Ведмідь: Ну й мороз розперезався. До барлоги аж дібрався.

Рукавичко? Ти чия? Проживає тут звіря.

Мишка: Мишка - Шкряботушка.

Жабка: Жабка - Скрекотушка.

Зайчик: Зайчик - Побігайчик.

Лисичка: Лисичка - Сестричка.

Вовк: Вовчик - Братик.

А ти що за дід?

Ведмідь: Я Ведмідь - Набрід. І мене прийміть.

Вовк: Та в нас місця нема. Рукавичка мала.

Ще розірветься, гляди. Ми не впустимо, не проси.

Ведмідь: Та я тут скраєчку полежу, зігріюся.

Лисичка: Що ж робити? Добре, йди. Рукавиці не порви.

Казкар: Заліз і Ведмідь у рукавицю. Рукавиця тріщить, ледь не рветься. Аж раптом дід помітив, що рукавицю загубив.

(Дідусь повертається з Песиком).

Дідусь: Ніби йшов я, не дрімав. Рукавичку не виймав. Ніч стоїть вже на порозі. Можу згинутися в дорозі. Жучко, Жучко, виручай - Рукавицю пошукай.

Песик: Шкода, шкода дідуся, Рукавичка ж не стара. Щось ворухиться...
Впізнав Гав-гав, гав-гав, Гав, гав, гав!

(Звірята розбігаються) **Казкар:** Як почули звірята, що собака гавкає, перелякалися та в різні сторони порозбігалися. А дід забрав рукавицю та й пішов додому.

